

JAN ERIK MIKALSEN

SAAN

OSLO PHILHARMONIC
NORWEGIAN RADIO ORCHESTRA
POING

HAN-NA CHANG, CONDUCTOR
DALIA STASEVSKA, CONDUCTOR
MIGUEL HARTH-BEDOYA, CONDUCTOR

SAAN [산] (2016) 26:23

1 I Movement - Lontano 07:52

2 II Movement - Placido 09:11

3 III Movement - Lontano 09:20

POING

Oslo Philharmonic · Han-Na Chang, conductor

SONGR for Orchestra (2014) 22:29

4 I Movement - Lontano 06:55

5 II Movement - Lontano 08:18

6 III Movement - Desiderare 07:16

Norwegian Radio Orchestra · Miguel Harth-Bedoya, conductor

7 PARTS II for Orchestra (2010) 16:37

Oslo Philharmonic · Dalia Stasevska, conductor

JAN ERIK MIKALSEN

– a voice for our time

BY GEORGE HALL

Born in Kristiansund on the west coast of Norway in 1979, Jan Erik Mikalsen has become not only one of Norway's leading composers but also a figure who commands widespread international attention and admiration. His earliest musical experiences came as a tuba player in a children's marching band, and his origins as a musician within an ensemble have perhaps helped to refine his ear for the creation of the kind of complex and subtle textures that are such a remarkable feature of his work.

In terms of his musical education, he studied at the Grieg Academy in Bergen (2000-04) with Morten Eide Pedersen, and at the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen (2003-04) with Hans

Abrahamsen and Bent Sørensen. 'These composers', Mikalsen has said, 'were all brilliant in terms of how they thought about orchestration. They transmitted the idea that the orchestra is something that is alive, almost like a moving organism'.

As listeners to this recording will certainly discover, a similar attitude permeates the aesthetic underlying all three works here, in which Mikalsen's extraordinary command of orchestral textures and colours gives each piece a genuinely organic quality, as if it were indeed a living, breathing being in itself. The result possesses an extraordinary fascination and accomplishment.

'What appeals to me about the orchestra', Mikalsen explains, 'is the richness and

completeness of the ensemble. The fewer instruments I have available, the harder it is for me to write music. With the orchestra I love the possibilities of building sounds and colours through the use of the overtone scale, or even to contradict it.'

Following the launch of his career, Mikalsen has gone on to have his works performed by leading orchestras and ensembles throughout Scandinavia as well as in the rest of Europe, the USA and Japan: thus far he has composed several sizable works for large orchestra as well as for chamber orchestra, in addition to pieces for chamber ensemble, and pieces for solo instruments including piano and violin.

An interest in film and video has also seen him collaborate with such artists as Tori Wrånes, Bård Ask, Jorunn Myklebust Syversen and Ingrid Torvund: his electronic score for *Noti Viri Placet* – a collaboration with Bård Ask which was presented in Bergen, Oslo, Paris and London – went on to win a prize during the 2005 National Autumn Exhibition in Oslo.

In terms of style, Mikalsen says that he would place himself 'within a post-post-romantic notion or idea – the idea of the romantic tradition; harmonically, I am more within a line using the overtone scale deriving from folk

music rather than from the spectral school. I see myself following on from Richard Strauss and the late-romantic Schoenberg to Messiaen and on through Ligeti.'

Saan was commissioned by the Oslo Philharmonic Orchestra, which gave the world premiere under Han-Na Chang on January 12 2017 in collaboration with the Scandinavian contemporary ensemble POING, which consists of accordionist Frode Haltli, double bassist Håkon Thelin and alto saxophonist Rolf-Erik Nystrøm.

This highly unusual trio brings distinctive colours to the piece, whose origins and unusual format lie in a work Mikalsen had written some years before – a septet for POING and string quartet. 'POING is a finely tuned trio who have played together for many years and are such good musicians; that influenced my writing, as did the sound the trio actually makes. With these instruments there are perhaps also connotations with folk music, something also reflected in the orchestra by the use of quarttones and eighth-tones, as well as quirky orchestration with low woodwinds, the harmonium, and so on.'

Responding to his new commission, Mikalsen suggested that he wanted to see the trio in front of an orchestra because it had not been done before. 'I knew how I

wanted to put them into the soundscape. I also needed it to be a piece with dominant solo parts, like Messiaen's *Turangalila-Symphonie*, rather than a concerto with solo trio. Even so, it is very soloistic, and the three parts are very difficult, but then so are those for the orchestra.' In addition, the three members of POING are amplified.

The scoring of *Saan* includes two harps with the second tuned a quarter-tone down. The timpanist doubles on the Korean wooden percussion instrument the *bak* - a kind of clapper - while Mikalsen's lavish and colourful use of a wide variety of other percussion instruments - including others from Korea, notably the *janggu* (a two-headed drum) and four *buks* (shallow, barrel-shaped drums) - keeps four other players busy. Of the three movements, the outer two are headed 'Lontano' and the middle movement 'Placido' (peacefully).

The piece's title was suggested by Mikalsen's Korean boyfriend. 'It means *mountain* in Korean. After I got the title, the whole work fell into place. For me the title refers to the search for some truth or meaning in nature - not *the* mountain but *any* mountain. I use Korean percussion instruments while the second movement begins and ends with references to Korean court music'.

Songr was commissioned by the Norwegian Radio Orchestra and given its world premiere on October 30 2014 in the University Aula in Oslo: it went on to win the prize for best piece at the 2015 International Rostrum of Composers and was subsequently broadcast in more than 30 countries.

The piece has both national and historic connections and its title comes from an ancient Norwegian word for 'song'. Composed for the 200th anniversary of Norwegian independence in 2014, it makes distinctive use of Norway's most famous folk-instrument, the Hardanger (or Harding) fiddle, an eight-stringed fiddle often encountered - as here - as part of a string trio: on either side of the fiddle Mikalsen has placed a violin and a viola, each tuned a quarter-tone up from the rest of the orchestra.

Sections of the piece use this folk-related trio not, Mikalsen insists, as a group of soloists as in a triple concerto, but as a kind of *concertante* group operating within the orchestra's *ripieno*, filtering in linguistic elements of folk-music without actually directly quoting it. For the composer the result remains a product of the complexity of contemporary Norwegian society, rather than a nostalgic look into the past.

'I am not interested in nostalgia or pastiche', he says. Instead he is exploring 'the equilibrium between the identity of the nation on the one hand, and its fantasies about itself on the other'. The result combines elements of Norway's history – including both folk and contemporary culture – with the sounds of nature, all under the heading of a Viking title.

Related to the fiddle, too, are the very opening and closing gestures of the piece – the bare fifth sounded by two of the instrument's open strings. Noticeable within the texture, too, is the occasional sound of an Indian harmonium. *Songr* is in three movements, the first two labelled 'Lontano' and the third 'Desiderare', indicating desire or longing.

The earliest work on the disc is ***Parts II***, which was given its premiere by the Tokyo Philharmonic Orchestra on January 20 2012 at the finals of the 2011 Toru Takemitsu Composition Award, which were judged by the Italian composer Salvatore Sciarrino, who selected just four pieces out of 120 submissions; it subsequently also won the 2012 Edvard Prize (named after Norway's most famous composer, Edvard Grieg) awarded by TONO, the organisation which administers copyright for music in Norway, for Best Contemporary Piece.

There are four sections, the second with no specific marking but the first and last both marked 'Lontano' (distant) – a favourite of Mikalsen's which signifies, he explains, 'a state of mind, or a way of playing, as if the music were being played in the distance; in another sense, maybe it's something you can't quite grasp or reach'. The third section is headed 'Pesante' (heavily).

The scoring is not especially large, though there are two harps, with the second tuned a quarter-tone down, as are the two B flat clarinets and three offstage solo strings – two violins and a viola. A wide selection of percussion instruments is divided between three players.

The scoring of *Parts II* is similar to that of *Saan*. But *Parts II* follows on from Mikalsen's earlier *Parts*, which was commissioned by the Bergen Philharmonic Orchestra and premiered by them on April 16 2009. 'The idea', Mikalsen explains, 'is that these compositions are put together from parts or sections that can work together and fulfil each other in a bigger arch form.' The result, in *Parts II*, is his longest single-movement orchestral work to date.

Jan Erik Mikalsen studied at the Grieg Academy in Bergen, Norway and at the Royal Danish Music Academy in Copenhagen, Denmark. He has had a number of pieces performed by orchestras, including world premieres and commissions performed by the Bergen Philharmonic Orchestra, Norwegian Radio Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, Oslo Sinfonietta, Bodø Sinfonietta, Orkester Norden, Thomas Bloch, Quartet Artis Vienna, Reykjavik Chamber Orchestra, Björn Nyman and Norrköping Symphony Orchestra.

In 2006 Mikalsen released, with three other Norwegian composers, the CD Lights Out with the Norwegian Radio Orchestra. In 2010 the piece Angel Stories was released on the album The Blank Spaces with pianist Kristian Lindberg. He has been performed at festivals such as Presencés Festival, Ultima Festival, Pablo Casals Festival, Casa da Musica, UNM, Nordic Music Days, Høstutstillingen and Momentum Nordic festival.

Jan Erik Mikalsen har studert ved Griegakademiet i Bergen og ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København. Han har hatt en rekke stykker fremført av orkestre, inkludert verdenspremierer av Tokyo Filharmoniske Orkester, Oslo Filharmoniske Orkester, Bergen Filharmoniske Orkester, Kringkastingsorkestret, Stavanger Symfoniorkester, Oslo Sinfonietta, Bodø Sinfonietta, Norrköping Symfoniorkester, Thomas Bloch, Quartet Artis Wien og Reykjavik Chamber Orchestra,

I 2006 ga Mikalsen, sammen med tre andre norske komponister, ut CDen Lights Out med Kringkastingsorkestret. I 2010 ble stykket Angel Stories utgitt på albumet The Blank Spaces med pianist Kristian Lindberg. Jan Erik Mikalsen er blitt fremført ved festivaler som Presencés Festival, Ultima, Pablo Casals Festival, Casa da Musica, UNM, Nordic Music Days, Høstutstillingen og Momentum Nordic festival.

www.janerikmikalsen.no

JAN ERIK MIKALSEN

– en stemme for samtiden

AV GEORGE HALL

Jan Erik Mikalsen er ikke bare anerkjent som komponist i Norge. Musikken hans har etterhvert også fått internasjonal oppmerksomhet. Han ble født i Kristiansund i 1979. Som barn spilte han tuba i skolekorps, og kanskje har erfaringen med å spille sammen med andre bidratt til fininnstillingen av det musikalske sanseapparatet som trengs for å skape de subtile, sammensatte teksturene som kjennetegner musikken han skriver.

Mikalsen studerte komposisjon ved Griegakademiet i Bergen (2000-04) med Morten Eide Pedersen og ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København (2003-04) med Hans Abrahamsen og Bent Sørensen. 'Som komponister', har Mikalsen sagt, 'var de

svært dyktige i sin tenkning om orkestrering. De formidlet tanken om orkesteret som noe levende, nærmest som en bevegelig organisme'.

Som lyttere sikkert vil oppdage, er de tre verkene på denne innspillingen gjennomsyret av en lignende tilnærming. Mikalsens håndlag med orkesterets farger og teksturer gir hvert verk en naturlig, organisk kvalitet, som om musikken i seg selv virkelig var en levende, pustende skapning. Denne praksisen er virkelig et fascinerende resultat av særegne kompositoriske ferdigheter.

'Det som tiltaler meg ved orkesteret', forklarer Mikalsen, 'er at det som ensemble har noe rikt og fullstendig ved

seg. Jo færre instrumenter jeg har til rådighet, jo vanskeligere er det for meg å skrive musikk. Jeg setter veldig pris på mulighetene orkesteret gir til å bygge opp klanger og farger gjennom overtonerekker, eller eventuelt å motarbeide overtonenes logikk.'

Hittil er Mikalsens musikk fremført av ledende orkestre og ensembler i Skandinavia og øvrige Europa, USA og Japan: Så langt har han komponert flere omfattende verk både for stort orkester, kammerorkester og kammerensemble, dessuten soloverk for henholdsvis fiolin og piano.

En interesse for film og video har ledet til samarbeid med kunstnere som Tori Wrånes, Bård Ask, Jorunn Myklebust Syversen og Ingrid Torvund: Mikalsens elektroniske partitur til *Noti Viri Placet* – et verk laget i samarbeid med Bård Ask som ble vist i Bergen, Oslo, Paris og London – vant i 2005 en pris som beste elektroniske kunstverk ved Høstutstillingen i Oslo.

Stilistisk plasserer Mikalsen seg selv 'i en post-post-romantisk sammenheng eller kontekst – i en forestilling om en romantisk tradisjon; harmonisk henter jeg heller overtoneskalaer fra folkemusikk enn fra spektraltradisjoner. Musikken min følger linjene etter Richard Strauss og de

senromantiske verkene til Schönberg, fremover mot Messiaen og Ligeti.'

Saan ble bestilt av Oslo Filharmoniske Orkester som også urfremførte verket under dirigent Han-Na Chang 12. januar 2017 i samarbeid med det norske samtidsensemplet POING: Frode Haltli (akkordeon), Håkon Thelin (kontrabass) og Rolf-Erik Nystrøm (saxofon).

Denne uvanlige trioen bringer med seg spesielle farger til musikken, hvis utradisjonelle format igjen er hentet fra et verk Mikalsen skrev noen år tidligere – en septett for POING og strykekvartett.

'POING har spilt sammen i mange år. De er ekstremt lydhøre og holder et veldig høyt utøvende nivå; noe som selvfølgelig påvirker musikken jeg skriver for dem, og det samme gjør ensemblets klanglige sær preg. I denne besetningen finnes det kanskje også konnotasjoner til folkemusikk, i alle fall er det reflektert i kvart – og åttendedelstoner i orkesteret, i tillegg til den litt snirklete orkestreringen med lave treblåsere, trøorgel og så videre.'

Da han fikk bestillingen, foreslo Mikalsen å plassere POING foran orkesteret, siden det antakelig ikke er gjort med en slik trio før. 'Jeg visste hvor jeg ville plassere dem i landskapet rent klanglig. Jeg ville også at det skulle bli et verk med tydelige

solopartier, heller i retning Messiaens *Turangalila*-symfoni enn en konsert med en trio på solistplass. Likevel er det blitt veldig solistisk, og de tre solostemmene er krevende å spille, men det siste gjelder også for orkesteret.' Lyden av de tre medlemmene i POING er dessuten forsterket.

Instrumentasjonen i *Saan* inkluderer to harper, der nummer to er stemt en kvart tone ned. Paukene dobler det koreanske treinstrumentet *bak* – en slags kastanjetter – mens Mikalsens rause og fargerike bruk av ytterligere et omfattende utvalg slagverk, holder fire andre utøvere i ånde. Slagverksinstrumentariet inneholder flere koreanske instrumenter som *janggu* (en timeglassformet tromme med to skinn) og fire *buks* (smale, tønneformede trommer). De to ytterste av stykkets tre satser er markert 'Lontano' og midtsatsen 'Placido' (fredfullt).

Tittelen *Saan* ble foreslått av Mikalsens koreanske partner. 'Det betyr *fjell* på koreansk. Da tittelen kom, falt hele verket på plass. For meg refererer den til en søken etter sannhet eller mening i naturen – ikke etter ett bestemt fjell, men alle fjell. Jeg bruker koreanske slagverkinstrumenter, og annen sats begynner og slutter inspirert av koreansk hoffmusikk.'

Songr er bestilt av Kringkastingsorkesteret og ble urfremført 30. oktober 2014 i Universitetets aula i Oslo. Våren etter vant verket den internasjonale Rostrum-prisen, som også innebærer at det blir sendt på radio i mer enn 30 land.

Stykket skriver seg inn både i en nasjonal og en historisk sammenheng. Tittelen er gammelnorsk for 'sang'. Musikken er skrevet til 200-årsjubileet for Norges grunnlov i 2014 og involverer landets mest kjente folkemusikkinstrument, hardingfela. Mikalsen plasserer den i en stryketro: hardingfela er omkranset av en fiolin og en bratsj som begge er stemt en kvart tone høyere enn resten av orkesteret.

Mikalsen tenker denne tradisjonsmusikalske trioen ikke som solistgruppe i en trippelkonsert, men som en slags *concertante* konstellasjon innlemmet i orkesterets *ripieno*. I denne posisjonen filtrerer de tre instrumentene inn elementer av et folkemusikalsk språk uten å sitere det direkte. For komponisten er dette ikke noe nostalgisk tilbakeblikk, men snarere et uttrykk for kompleksiteten i nåtidens norske samfunn.

'Jeg er ikke interessert i nostalgi eller pastisj', sier han. I stedet vil han utforske 'balansen mellom nasjonens identitet på den ene siden og nasjonens forestillinger

om seg selv på den andre'. Resultatet sammenstiller elementer av norsk historie – både folkekultur og samtidskultur – med lyder inspirert av natur, det hele under en norrøn overskrift.

Også motivet som åpner og avslutter stykket er relatert til hardingfela – en tom kvint spilt på to av instrumentets åpne strenger. Innimellom dukker et indisk harmonium også opp i teksturen. *Songr* har tre satser, de første to er markert 'Lontano' og den tredje 'Desiderare', som betyr lengsel eller begjær.

Det eldste verket på denne innspillingen er **Parts II**, som ble urfremført av Tokyo Filharmoniske Orkester 20. januar 2012 som et av finaleverkene i Toru Takemitsus komposisjonskonkurranse for 2011. Dommer i konkurransen var den italienske komponisten Salvatore Sciarrino, og kun fire av 120 innsendte verk ble plukket ut. *Parts II* vant videre også Edvardprisen for 2012. Prisen deles ut av TONO, den norske organisasjonen for opphavsrett, til årets beste samtidsverk i Norge.

Verket har fire deler. Den første og den siste er begge betegnet 'Lontano' (langt borte) – en favorittstemning hos Mikalsen som i følge ham selv viser til 'en sinnstilstand, eller en måte å spille på, der det er som om du hører musikken langt

borte fra; med andre ord er det kanskje noe du ikke helt får tak i eller får grep om'. Andre del har ingen spesiell betegnelse, mens tredje del har overskriften 'Pesante' (tungt).

Orkesterbesetningen er ikke veldig stor, selv om det er to harper, der nummer to er stemt en kvarttone ned, som også er tilfelle for de to B-klarinettene og tre strykersolister plassert utenfor scenen – to fioliner og en bratsj. Et stort forråd av slagverkinstrumenter er fordelt på tre utøvere.

Instrumentasjonen i *Parts II* kan minne om den i *Saan*. Men *Parts II* følger også opp et tidligere verk av Mikalsen med tittelen *Parts*, bestilt av Bergen Filharmoniske Orkester og urfremført 16. april 2009. 'Ideen er', forklarer Mikalsen, 'at disse verkene består av deler eller seksjoner som kan kobles sammen og utfylle hverandre i en enda større bueform.' Resultatet, i *Parts II*, er komponistens lengste énsatsige orkesterverk til nå.

Oslo Philharmonic

On 27 September 1919, a new orchestra took to the stage of the old Logan Hall in Oslo to give its first public concert.

Conductor Georg Schnévoigt presided over thrilling performances of Edvard Grieg's Piano Concerto and Christian Sinding's First Symphony. After forty years of making-do, the Norwegian capital had at last got the orchestra it deserved. The Oslo Philharmonic was born.

In the eight months that followed, the Oslo Philharmonic gave 135 concerts, most of which sold out. It tackled passionate Mahler, glistening Debussy and thrusting Nielsen. Soon, world famous musicians were coming to conduct it, relishing its youth and enthusiasm. Igor Stravinsky and Maurice Ravel visited Oslo to coach the musicians through brand new music. National broadcaster NRK began to hang microphones at the orchestra's concerts, transmitting them to the whole of Norway.

Over the next half-century, the Oslo Philharmonic's reputation grew steadily. Then, in 1979, it changed forever. A young Latvian arrived in Norway, taking the orchestra apart section-by-section, putting it back together a finely tuned machine with a whole new attitude. Under Mariss Jansons, the orchestra became a rival to the great Philharmonics of Vienna,

Berlin and New York. It was soon playing everywhere, from Seattle to Salzburg, Lisbon to London. Back home in Oslo, it got a modern, permanent concert hall of its own. In 1986, EMI drew up the largest orchestral contract in its history, ensuring the world would hear the rich, visceral sound of the Oslo Philharmonic.

Three decades after that, the world is still listening. The Oslo Philharmonic retains its spirit of discovery and its reputation for finesse. Under Jukka-Pekka Saraste it cultivated even more the weight and depth that Jansons had instilled; under new Chief Conductor Vasily Petrenko, it works at the highest levels of detail and style. Still the orchestra travels the globe, but it has never felt more at home. Its subscription season in Oslo features the best musicians in the business. Outdoor concerts attract tens of thousands; education and outreach programmes connect the orchestra with many hundreds more. In two years' time, the thriving city of Oslo will celebrate 100 years of the Oslo Philharmonic, the firstclass orchestra it still deserves.

www.ofo.no

Founded in 1946, the **Norwegian Radio Orchestra** is today regarded with a unique combination of respect and affection by its public. The orchestra's repertoire is exceptionally wide, ranging from baroque, classical and contemporary to jazz, pop and rock. The Norwegian Radio Orchestra meets its audience at many different venues and central for the orchestra philosophy are concepts like play, curiosity and flexibility. The orchestra has enjoyed enormous success over the past years, harvesting critical acclaim, and has a pivotal role in Norwegian music as it represents a versatility that is unique in Norway. In the past years the orchestra has collaborated with first class musicians and conductors from all over the world, as well as having the privilege of performing every year at the Nobel Peace Prize Concert. From fall 2013, Miguel Harth-Bedoya is the orchestra's chief conductor, a conductor with many exciting projects and a large international footprint.

www.nrk.no/kork/

In 2015/16 **Dalia Stasevska** made highly successful debuts with Oslo Philharmonic Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Orchestre Philharmonique de Strasbourg and opened the 2016 Helsinki Festival where she conducted both the Helsinki Philharmonic and the Finnish Radio Symphony orchestras in a programme featuring two new commissions by Magnus Lindberg and Lauri Porra. In the 2016/17 season Dalia appeared twice with the Trondheim Symphony Orchestra and other engagements include the Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Royal Stockholm Philharmonic and Gothenburg Symphony, Malmö Symfoniorkester, Tapiola Sinfonietta and a return to Lahti Symphony Orchestra. Further ahead sees her return to the Oslo Philharmonic Orchestra.

A passionate opera conductor, Dalia made a triumphant debut with Finnish National Opera in the 2014/15 season conducting a new production of The Cunning Little Vixen and has been reinvited for a revival of the production in autumn 2017. Last season she made her debut with Umeå's Norrlandsoperan with a new production of the same opera.

[www.harrisonparrott.com/artist/profile/
dalia-stasevska](http://www.harrisonparrott.com/artist/profile/dalia-stasevska)

Korean-American conductor **Han-Na Chang** will take up the position of Artistic Leader and Chief Conductor of the Trondheim Symphony Orchestra in August 2017. As a guest conductor, she has worked with orchestras including the Oslo Philharmonic Orchestra, the Philharmonia Orchestra, Staatskapelle Dresden, Gothenburg Symphony, WDR Sinfonieorchester Köln, Bamberg Symphony, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, the Cincinnati, St Louis, Indianapolis and Seattle Symphony. She also made an acclaimed conducting debut at the BBC Proms in September 2014.

Having made her first professional appearance as a conductor in 2007, Chang founded the Absolute Classic Festival in Korea, which nurtured and fostered young orchestral talent every summer from 2009 to 2014. Chang also produced a documentary series introducing the symphonies of Beethoven to a wider audience for MBC TV.

Her professional music career started at the age of 11, when she won the Rostropovich International Cello Competition in 1994. Chang went on to perform with orchestras such as the Berliner Philharmoniker, New York and Los Angeles Philharmonic, London Symphony Orchestra, Sinfonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchner

Philharmoniker, Philadelphia Orchestra, l'Orchestre de Paris, Filarmonica della Scala, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, The Cleveland Orchestra and the Chicago and San Francisco Symphony orchestras. Her recordings, exclusively for EMI Classics, have received ECHO Klassik, Caecilia and Cannes Classical awards, as well as a Gramophone Concerto of the Year accolade among others, and remain world-wide bestsellers.

Han-Na Chang studied Philosophy at Harvard University and currently serves as the Roving Goodwill Ambassador for the Korean Red Cross.

[www.harrisonparrott.com/artist/profile/
han-na-chang](http://www.harrisonparrott.com/artist/profile/han-na-chang)

Grammy-nominated and Emmy Award-winning conductor **Miguel Harth-Bedoya** is currently Chief Conductor of the Norwegian Radio Orchestra in Oslo and in his seventeenth season as Music Director of the Fort Worth Symphony Orchestra. Born and raised in Peru, Harth-Bedoya received his Bachelor of Music degree from the Curtis Institute of Music and Master of Music degree from The Juilliard School. Winner of the 2002 Seaver/NEA Conductors Award, Harth-Bedoya was previously Assistant

Conductor of the New York Philharmonic and Associate Conductor of the Los Angeles Philharmonic, and has also served as Music Director of the Auckland Philharmonia, Eugene Symphony, Lima Philharmonic and the New York Youth Symphony at Carnegie Hall.

Harth-Bedoya has conducted the upper level of American orchestras, and frequently returns as a guest conductor for the Los Angeles Philharmonic. He nurtures a number of close relationships, and is a frequent guest, with orchestras worldwide. Noteworthy European performances have included collaborations with soprano Renée Fleming and tenor Juan Diego Flórez.

Harth-Bedoya is the Founder and Artistic Director of Caminos del Inka, a non-profit organization dedicated to discovering, preserving and disseminating the rich musical legacy of the Americas, as well as an active recording artist. He has released several albums on labels such as Harmonia Mundi, including his 2016-recording with works of Lutoslawski and Brahms, Avie and Deutsche Grammophon. Since his accession as Chief Conductor of the Norwegian Radio Orchestra he has developed a strong passion for the rich musical legacy of Norway.

www.miguelharth-bedoya.com

POING is Rolf-Erik Nystrøm on saxophones, Frode Haltli on accordion and Håkon Thelin on double bass. The trio started playing together in 1999, and has been one of the leading ensembles for contemporary music in Scandinavia since. POING has been presenting contemporary music at unconventional venues, played in clubs and concert halls in most European countries, the US as well as touring in China and Japan. They have played more than 100 first performances and worked in close collaboration with composers such as Bent Sørensen, Terry Riley, Rolf Wallin, Michael Finnissy, Volker Heyn and Helmut Oehring.

The three musicians are each among the world's top performers on their instruments, both as interpreters of notated music and improvisation. Their unique flexibility results in many untraditional commissions that go beyond the usual interpretation, interaction and dissemination of contemporary music. For their work with contemporary music, POING were in 2009 awarded "Performer of the Year" by the Norwegian Society of Composers.

In 2003 POING released their first CD 'Giants of Jazz' on their own label The Legendary Royal Records, with works by Norwegian composers from their own

generation. 'Planet POING' was released on Jazzaway Records in 2006, and 'Sur POING', with music specially written for them by Richard Barrett and Helmut Oehring and an improvisation with legendary drummer Paul Lovens, was released on Grappa Musikkforlag in 2016.

POING share a longstanding collaboration with composer and singer Maja S. K. Ratkje. As part of their concert series Wach auf! and Kapital & Moral they have performed songs associated with the labor movement and socialism and collaborated with socialist choirs from around the world.

The trio regularly works with musicians from around the world - amongst them Swedish, Swiss, Nepali, Brazilian, American, Azerbaijani, Mongolian, Egyptian, Danish, Chinese, Japanese, Indian, Iranian, Mauritanian, Ivorian, Tanzanian, Irish, Faroese, French, Icelandic, Finnish, German, Peruvian, Brazilian, Baltic, Sami, Russian, Bulgarian and Spanish musicians - with roots in different musical styles: folk and traditional or popular music to more experimental expressions.

Oslo Filharmoniske Orkester

Den 27. september 1919 satt et helt nytt orkester på podiet i Universitetets aula i Kristiania for å gi sin første offentlige konsert. Dirigent Georg Schnévoigt ledet gripende fremførelser av Edvard Griegs klaverkonsert og Christian Sindings første symfoni. Etter 40 år med vekslende tilbud hadde den norske hovedstaden omsider fått det den fortjente. Filharmonisk Selskaps Orkester var et faktum.

I de åtte månedene som fulgte spilte Filharmonien 135 konserter, de fleste helt utsolgte. Orkesteret mestret den lidenskapelige Mahler, den skimrende Debussy, den fremadstormende Nielsen. Verdensberømte gjestedirigenter innfant seg snart, og ble betatt av orkesterets ungdommelighet og entusiasme. Igor Stravinskij og Maurice Ravel kom på besøk, og orkesteret fikk topptrening i den aller nyeste musikken. Sibelius og Nielsen dirigerte egne verk - nyheter den gangen. Etter hvert monterte Norsk rikskringkasting mikrofonene sine, og orkesteret kunne formidles til hele Norge.

Gjennom et halvt århundre vokste orkesterets renomme jevnt og trutt. Så, i 1979, forandret det seg for alltid. En ung latvier kom til Norge, tok orkesteret fra hverandre gruppe for gruppe og satte det sammen igjen til en finstilt mekanisme

med helt ny drivkraft. Under Mariss Jansons' ledelse ble Filharmonien en rival for de store filharmoniske orkestrene i Wien, Berlin og New York. Snart spilte Filharmonien over alt, fra San Francisco til Salzburg, fra Lisboa til London. Hjemme i Oslo fikk de sin første faste og moderne konsertsal. I 1983 spilte orkesteret inn "på fritiden" Tsjaikovskijs symfoni nr. 5, en mastertape som fikk Chandos til å inngå innspillingskontrakt for alle Tsjaikovskijs symfonier. Disse ble referanse-innspillinger verden over. I 1986 inngikk EMI sin største orkesterkontrakt noensinne, som sikret at en hel verden kunne nyte den rike organiske klangen fra Oslo-Filharmonien.

Og verden lytter fremdeles, tre tiår senere. Oslo-Filharmonien holder ved like sin evne til nyoppdagelse og sans for finesser. Under Jukka-Pekka Sarastes ledelse videreforedlet de den tyngden og dybden som Jansons hadde innpodet; med sin nye leder Vasily Petrenko arbeider de på høyeste nivå innenfor detaljer og stil. Orkesteret fortsetter å krysse kloden, men samtidig har det aldri følt seg mer hjemme. Konsertseriene i Oslo tilbyr musikklivets beste utøvere på dirigent- og solistplass. Konserter utendørs tiltrekker seg titusener; utdannings- og formidlingsprogrammer skaper relasjoner til nye grupper. Om to år skal den blomstrende byen Oslo feire

100-årsjubileet til Oslo-Filharmonien, topporkesteret som byen fortsatt fortjener.

www.ofo.no

Kringkastingsorkestret er Hele landets orkester, med en helt spesiell plass i hjertet til musikkelskende nordmenn. Som et medieorkester med et svært allsidig repertoar, er det sannsynligvis det norske orkesteret man hører aller oftest, på konsert - eller kringkastet gjennom en av NRKs kanaler. Øivind Bergh var Kringkastingsorkestrets dirigent fra starten i 1946. Han ledet orkesteret i en rekke folkekjære programmer fra NRKs Store studio, og la dermed grunnlaget for orkesterets popularitet. Kringkastingsorkestret har alltid vært et fleksibelt orkester. De spiller alt fra det symfoniske standardrepertoaret og samtidsmusikk, til pop, rock, jazz og folkemusikk, i samarbeid med populære artister og musikere fra inn- og utland. Orkesteret er i dag fylt med de beste blant klassiske instrumentalister, musikere som setter allsidighet og lekenhet høyt, og med en sterk uvilje mot å dele musikken inn i båser. All musikk skal fremføres med samme høye kvalitet og engasjement. Fra høsten 2013 er den internasjonalt renommerte Miguel Harth-Bedoya Kringkastingsorkestrets sjefdirigent.

www.nrk.no/kork/

I 2015/16 gjorde **Dalia Stasevska** svært vellykkede debuter med Oslo Filharmoniske Orkester, Trondheim Symfoniorkester og Orchestre Philharmonique de Strasbourg, i tillegg til at hun åpnet Helsinkifestivalen 2016 der hun dirigerte både Helsinki Filharmoniske Orkester og Den Finske Radios Symfoniorkester i et program som inkluderte to nye bestillingsverk av Magnus Lindberg og Lauri Porra.

I 2016/17-sesongen opptrådte Stasevska to ganger med Trondheim Symfoniorkester i tillegg til andre oppdrag med Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Kungliga Filharmoniska Orkestern (Stockholm) og Göteborgs Symfoniker, Malmö Symfoniorkester, Taniola Sinfonietta samt en retur til Lahti Symphony Orchestra. Videre fremover ventes også et gjensyn med Oslo Filharmoniske Orkester.

Stasevska er en lidenskapelig operadirigent og gjorde en strålende førsteopptreden med Finlands nasjonalopera i 2014/15-sesongen som dirigent for den nye produksjonen av The Cunning Little Vixen, som hun returnerer høsten 2017 for å gjenoppta. I fjor debuterte hun med NorrlandsOperan i Umeå med en ny produksjon av den samme operaen.

[www.harrisonparrott.com/artist/profile/
dalia-stasevska](http://www.harrisonparrott.com/artist/profile/dalia-stasevska)

Koreansk-amerikanske **Han-Na Chang** vil fra august 2017 være sjefdirigent og kunstnerisk leder for Trondheim Symfoniorkester. Som gjestedirigent har Chang blant annet jobbet med Oslo Filharmoniske Orkester, Philharmonia Orchestra, Staatskapelle Dresden, Kunglige Filharmoniske Orkestern, Göteborgs Symfoniker, WDR Sinfonieorchester Köln, Bamberger Symphoniker, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, symfoniorkestrene i Cincinnati, St. Louis, Indianapolis og Seattle. Hun gjorde også en kritikerrost debutopptreden på BBC Proms i september 2014.

Etter å ha debutert profesjonelt som dirigent i 2007, grunnla Chang Absolute Classic-festivalen i Sør-Korea, som oppfostret unge orkestertalenter hver sommer fra 2009 til 2014. Chang produserte også en dokumentarserie som introduserte Beethovens symfonier til et større publikum via MBC TV.

Hun startet sin profesjonelle musikkarriere som elleveåring da hun vant Rostropovich International Cello Competition i 1994. Chang gikk deretter videre til å opptre med orkestere som Berliner Philharmoniker, New York og Los Angeles Filharmoniske, London Symphony Orchestra, Sinfonieorchester des

Bayerischen Rundfunks, Münchner Philharmoniker, Philadelphia Orchestra, l'Orchestre de Paris, Filharmonica della Scala, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, The Cleveland Orchestra og Chicago og San Franciscos symfoniorkestre. Hennes innspillinger for EMI Classics er bestselgere verden over, og har mottatt prisene ECHO Klassik, Caecilia og Cannes Classical, i tillegg til Gramophone Concerto of the Year.

Han-Na Chang studerte filosofi ved Harvard og er for tiden Roving Goodwill Ambassador for det Sør-Koreanske Røde Kors.

www.harrisonparrott.com/artist/profile/han-na-chang

Miguel Harth-Bedoya er sjefdirigent ved Kringkastingsorkesteret og går inn i sin syttende sesong som Music Director ved Fort Worth Symphony Orchestra. Han er født og oppvokst i Peru, mottok sin musikkfaglige utdannelse ved Curtis Institute of Music of The Juilliard School, og har mottatt Seaver/NEA Conductors Award i 2002 og en Emmy Award, samt vært Grammy-nominert. Harth-Bedoya har tidligere vært Assistant Conductor ved New York Philharmonic og Associate Conductor ved Los Angeles Philharmonic,

og har fungert som Music Director ved Auckland Philharmonia, Eugene Symphony, Lima Philharmonic og New York Youth Symphony ved Carnegie Hall.

Harth-Bedoya har dirigert amerikanske orkestre i det øverste sjiktet, og er jevnlig gjestedirigent ved Los Angeles Philharmonic. Han vedlikeholder en rekke nære forhold til, og gjester ofte, orkestre verden over. Betydelige europeiske fremføringer inkluderer samarbeid med sopran Renée Fleming og tenor Juan Diego Flórez.

Harth-Bedoya er grunnlegger og kunstnerisk leder ved Caminos del Inka, en ikke-kommersiell organisasjon dedikert til oppdagelsen, bevaringen og spredningen av amerikansk musikk, i tillegg til å være en aktiv innspillingsartist. Han har utgitt en rekke album på selskaper som Harmonia Mundi, inkludert hans siste med verker av Lutoslawski og Brahms, Avie og Deutsche Grammophon. Siden sin tiltredelse som sjefdirigent for Kringkastingsorkestret har han utviklet en sterk lidenskap for den norske musikkarven.

www.miguelharth-bedoya.com

POING er et ensemble som består av Rolf-Erik Nystrøm - saxofon, Frode Haltli - akkordeon og Håkon Thelin - kontrabass. POING har blitt nevnt som noen av de viktigste ambassadørene for samtidsmusikk ved at de siden oppstarten i 1999 har presentert musikken gjennom en kommuniserende og uformell konsertform, samtidig som de aldri kompromitterer på å gå helt i dybden av musikken og fremførelsens kvalitet. Dette ga POING Norsk Komponistforenings Årets Utøverpris 2009. De tre musikerne er blant verdens fremste utøvere på sine instrumenter, både som utøvere av notert musikk og som improvisatører. Dette gjør at POING også får utradisjonelle oppgaver av komponister og festivaler som går utover vanlig interpretasjon, samspill og formidling av samtidsmusikk. De har utviklet et meget tett samspill og en rik erfaring med mange forskjellige musikkstiler. POING har urfremført over 100 verk, i nært samarbeid med komponister som Michael Finnissy, Rolf Wallin, Terry Riley, Volker Heyn, Richard Barrett og Helmut Oehring.

POING ga i 2003 ut sin første CD "Giants of Jazz" på sitt eget selskap The Legendary Royal Records. I 2006 lanserte de CD nummer to på Jazzaway Records: "Planet POING". Ensemblets siste CD "sur

POING", med musikk av Richard Barrett og Helmut Oehring samt en improvisasjon med den legendariske trommeslageren Paul Lovens ble utgitt på Grappa i 2016.

POING har samarbeidet mye med sin egen generasjons komponister, og har et særlig samarbeid med komponist og sanger Maja S. K. Ratkje. I en årrekke har POING og Maja Ratkje tolket og formidlet sanger knyttet til arbeiderbevegelsen og sosialismen gjennom sine prosjekt "Wach Auf!" og "Kapital & Moral". De har spilt konserter på natt til 1.mai i Oslo og i utlandet, gjerne i samarbeid med lokale sosialistiske kor.

Trioen samarbeider også jevnlig med andre musikere fra hele verden med bakgrunn fra ulike stilarter - både tradisjonell og moderne musikk. Blant annet har POING samarbeidet med svenske, danske, sveitsiske, nepalske, amerikanske, aserbajdsjanske, mongolske, egyptiske, kinesiske, japanske, indiske, iranske, mauritanske, ivorianske, tanzanianske, irske, færøyske, tyske, islandske, finske, bulgarske, peruanske, brasilianske, franske, polske, baltiske, russiske og spanske musikere.

www.poing.no

Parts II (April 2016) and Saan (January 2017) were recorded in Oslo Concert Hall

Producer and editor: Arild Erikstad

Balance engineer: Audun Strype

Songr was recorded in Store Studio, Oslo, August 2016

Producer and editor: Geoff Miles

Engineers: Jan-Erik Tørmoen, Øystein Nordengen,
Øystein Halvorsen, Terje Hellem and Per Arne Flø

Mastered by Audun Strype

Liner notes: George Hall

Translations: Hild Borchgrevink

Cover photo: Eirik Slyngstad

Cover design: Martin Kvamme

Booklet editor: Eivind Eide Skaufjord

Executive producer: Erik Gard Amundsen

Released with support from: Music Norway,
Norsk kulturråd, NRK and Fond for utøvende kunstnere

All scores are available from NB noter noter@nb.no

ACD5092 ©&© 2017 Norwegian Society of Composers

All trademarks and logos are protected. All rights of the
producer and of the owner of the work reproduced reserved.

Unauthorized copying, hiring, lending, public performance
and broadcasting of this record prohibited.

ISRC: NOLFA1792010-070

ISRC: NOLFA1796021-041

JAN ERIK MIKALSEN

1-3 SAAN [산] (2016) 26:23

4-6 SONGR for Orchestra (2014) 22:29

7 PARTS II for Orchestra (2010) 16:37

POING

OSLO PHILHARMONIC

HAN-NA CHANG, CONDUCTOR

DALIA STASEVSKA, CONDUCTOR

NORWEGIAN RADIO ORCHESTRA

MIGUEL HARTH-BEDOYA, CONDUCTOR

7044581350928

©&© 2017 NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS
ISRC: NOLFA1792010-070 · ISRC: NOLFA1796021-041
ACD5092 · STEREO · TT 65:29

